
Život na anglické soukromé škole viděný očima asistenta učitele

---

Život na anglické soukromé škole viděný očima asistenta učitele

Na soukromou školu v Hethersettu jsem se přihlásila přes nadaci Open Society Fund Praha, která ve spolupráci s asociací nezávislých britských škol (HMC) vytvořila program pro mladé učitele a studenty pedagogických fakult ze střední a východní Evropy. Hlavním cílem tohoto programu je umožnit učitelům nebo budoucím učitelům zažít na vlastní kůži britský vzdělávací systém, a porozumět alespoň z části anglickému způsobu života.

Ačkoli studuji pedagogiku pro první stupeň základní školy, ocitnula jsem se v Pre Prep Department, což je taková příprava pro žáky od čtyř do šesti let. Nejvíce pomáhám ve třídě s nejmladšími žáky. Ti se již od září učí číst, psát, počítat, dále mají předmět, který se nazývá „chápání světa kolem nás“, tedy dalo by se říct období naší prvouky. Jeden den v týdnu za nimi dochází paní ředitelka, která je učí francouzštinu. Předměty se navzájem prolínají, takže v denním rozvrhu není určeno, kdy bude matematika, kdy se začne s psaním a podobně.

Hlavní důraz se klade na individuální potřeby každého žáka. Učitelka má pro každého žáka stanoveny jiné cíle, na které se při vyučování zaměřuje. Běžně vypadá práce ve třídě zhruba takto: ráno, než se všichni žáci shromáždí, věnují se žáci v malých skupinkách, které nejsou nikým stanoveny, aktivitám, které jsou zaměřeny na rozvoj sociální, komunikativní a pracovní kompetence. Mezi ně patří například sestavování puzzle nebo práce se stavebnicí na určené téma. Pak si učitelka sežve žáky na koberec a věnuje čas krátkému výkladu. Když probere dané téma, třída se rozdělí na:

- ty, kteří se mnou pracují ve skupince čtyř nebo pěti dětí, které jsou na přibližně stejné úrovni (pokud se jedná o slabší žáky, pracuji s jednotlivci), na tom, co se před chvílí probralo společně s celou třídou,
- ty, kteří pracují s paní učitelkou (ta musí stihnout každý den přečíst s každým žákem jednotlivě několik vět, ohodnotit je, zapsat, jaký udělalo dané dítě pokrok a na co se má doma s rodiči zaměřit, to samé dělá každý druhý den v matematice)

· zbytek třídy si sám může zvolit, čemu se bude věnovat, než na ně přijde řada a půjdou pracovat s jednou z nás. Tato volba není úplně volná: na nástěnce se každý den vyvěsí 8 cedulek (pro každý den různé), na kterých je fotka a popis aktivit dne. Žáci pověsí kolík se svým jménem na cedulku, které se chtějí věnovat. Takto si aktivitu „zarezerují“, a protože na každé cedulce mohou viset jenom tři kolíky, nedochází k bitkám o hry a podobně, zároveň se pak dá jednoduše vypátrat, kdo si po sobě neuklidil. Žáci jsou takto vedeni k samostatnosti a zodpovědnosti za věci, se kterými pracují.

Ve třídě se snažíme o to, aby proces učení byl pro žáky co nejpečlivější a co nejvíce propojený s hrou. Žáci se učí v tematických blocích, které jsou většinou dány roční dobou nebo významnou událostí, kterou třída zažila. Podle toho se pak změní výzdoba naší třídy a především náš „hrací koutek“ (Role Play Corner), který je pro nás velmi důležitý. Po návštěvě hasičské stanice na sebe vezme její podobu. Je plný miniaturních požárnických kombinéz, visáčků, hadic, vyslaček a bločků, jindy se promění na místo konání narozeninových oslav. Nyní se blíží oslava čínského Nového roku, tak se tato část naší učebny proměnila v čínskou restauraci. Žáci se několik dní věnovali výzdobě této restaurace, vytvořili čínské lampy, talíře s čínskými motivy, mimo toho si povídali s učitelkou o

průběhu oslav, učili se jíst čínskými hůlkami a seznámili se s čínským zvěrokruhem a také se zkušenostmi s oslavou pravého čínského roku, o které se s nimi podělili rodiče jednoho z žáků. Až oslavy vyvrcholí, čeká nás tanec čínských draků, masek, které si žáci sami vyrobili. Tento celý tematický celek nezůstane jenom jako hromada obrázků a poznámek ležet někde hluboko na dně zásuvky, ale celé dva týdny, kdy jsme se tomuto tématu věnovali se pečlivě zaznamená (včetně fotografií) do knihy třídy, kterou si budou moci brát žáci domů ukázat svým rodičům.

Škola také dbá o to, aby nebyly jednotlivé třídy od sebe příliš izolované. Pořádají společné výlety a projekty, na kterých spolupracuje několik tříd najednou, dále se každý den koná shromáždění pro první a druhý stupeň společně, kde se probírají různá témata (záleží na každé třídě, jak si zorganizuje svůj výstup). Naše oddělení se účastní těchto shromáždění jenom jednou týdně. Těchto shromáždění se mohou účastnit i rodiče, kteří tak mohou dozvídat, na čem jejich děti ve škole pracují, jaké události se budou ve škole konat a podobně. Rodiče jsou tu důležitou součástí života školy, proto se je snaží učitelé informovat i jinak než skrze klasické rodičovské schůzky. Například jim domů posílají knihu třídy, o které jsem již psala v předchozím odstavci, kterou učitel vytvoří. Právě této všestranné spolupráce, která tu opravdu funguje, si nesmírně cením. Nejenom mezi žáky nebo mezi učiteli a rodiči, ale hlavně mezi jednotlivými učiteli, kteří jsou schopni se dohodnout pracovat například na třítydenním projektu. Považovala bych za nesmírný úspěch, kdyby se mi podařilo takto vycházet se svými budoucími kolegy a rodiči dětí. Pobyt zde je pro mě nejen z tohoto hlediska velmi zajímavý a přínosný.

Šárka Linhová